

Posudek vedoucího disertační práce

MgA. Bc. Radka Prošková: Fundraising v oblasti kultury se zaměřením na klasickou hudbu

Text MgA. Bc. Radky Proškové "Fundraising v oblasti kultury se zaměřením na klasickou hudbu" rozhodně nevznikal nahodile. Není kompilátem stávajících odborných textů na dané téma, ale je výsledkem dlouhodobého cíleného vzdělávacího procesu a řady dalších aktivit souvisejících s tématem disertační práce.

Podařilo se jí shrnout reflexi všech odborných aktivit, které doplnila odbornou literaturou. Mohla jsem v její předkládané práci rozpoznat dlouhé hodiny veškerých absolvovaných seminářů v prezenční i online formě, veškeré akademické aktivity, související s grantovými projekty a konečně i osobní rozhovory, které autorka v letech 2016 až 2020 uskutečnila, následně analyzovala a vytřídila.

Autorka se zabývá strategiemi používanými při získávání prostředků na zajištění kulturních akcí v oblasti klasické hudby. Vychází z obecných poznatků, popsaných zejména v literatuře zaměřené na poměry v USA a v západní Evropě. Strategie posuzuje jednak s ohledem na současný stav financování kultury v naší republice, a pak specificky s ohledem na oblast klasické hudby. Svoje závěry pak konfrontuje se zkušenostmi organizátorů několika českých a evropských hudebních festivalů.

Práce je rozvržena do deseti kapitol s jasnou logickou návazností. Nejdříve autorka definuje používanou odbornou terminologii. Je to důležité, protože v literatuře se termíny, převážně anglického původu, překrývají. Terminologie, zejména u překládané literatury, je díky tomu nejednoznačná. Další kapitola, „Fundraising v historickém kontextu“, je zajímavá právě ve spojení s předchozí kapitolou, v poznání, že moderní terminologie má svůj předobraz v historii. Tento exkurs nechápu jako systematické pokrytí problematiky v historickém kontextu.

Další dvě kapitoly, „Dělení a typy fundraisingu“ a „Metody a typy fundraisingu“ přinášejí přehled strategií uváděných v literatuře, které jsou představovány

z hlediska využití v oblasti vymezené tématem práce. Převážná většina dostupné literatury se věnuje obecně neziskovým lidsko-právním aktivitám a specifika kulturní oblasti, natož speciálně oblasti klasické hudby, nejsou obvykle uvažována. Tuto část oceňuji zejména proto, že poskytuje metodiku pro využití strategií, které uvádí odborná literatura.

Kapitola „Dary a dárci“ již přináší přímé návody, jak vytvářet okruh příznivců. Tento postup považuji za jeden z nejdůležitějších právě proto, že oblast klasické hudby není mainstreamovou záležitostí a je třeba pečlivě připravovat strategii individuálního dárcovství. Zde autorka správně zmiňuje historický kontext, který je v evropském prostoru tak důležitý. Přirozeně přechází do další kapitoly „Strategické plánování ve fundraisingu“, která nabízí metody dlouhodobého vyhodnocování úspěšnosti vlastních aktivit. Fundraisingový audit v jejím případě znamená především definování potřeb a zvážit, jak dosavadní aktivity splňují naplňování našich záměrů. Tento audit nám, dle autorky, pomůže definovat, které aktivity jsou udržitelné a které považujeme za tak cenné, že si zaslouží další dotaci. Tímto způsobem je možné se zbavit problematických či zbytečných aktivit.

Za velice přínosnou považuji kapitolu „Etické otázky ve fundraisingu“, která přináší etické otázky spojené s vlastním postojem při zajišťování podpory. Poprvé je zde zmíněna skutečnost, že dobrá pověst fundraisera je velmi křehká a přitom důležitá. Myslím, že v této kapitole autorka reflektovala i svou pracovní zkušenost z Knihovny Václava Havla.

Sama ze své zkušenosti vím, že odborná výuka přispívá pedagogovi k vytříbení přednášené látky. Zpětnou vazbou od studentů je schopen vyvážit přednášenou problematiku tak, aby byla srozumitelná. Syllabus kurzu, který pokrývá většinu předkládaného textu a je základem deváté kapitoly, je v podstatě dokladem, jak je tato práce přínosná nejen pro obor hudební produkce, ale i pro studenty interpretačních oborů.

Závěrečná část práce je věnována porovnání způsobu finančního zajištění několika hudebních festivalů. Týká se čtyř českých projektů různého rozsahu a čtyř srovnatelných evropských. Porovnávaná data byla, dle informace autorky, získána velice obtížně, dlouhodobým úsilím, s příslibem zajištění anonymity poskytovatelů dat. Nicméně to, že se jí podařilo nahlédnout do know-how a

získat skutečně interní informace, dokládá autorčinu schopnost navázat kontakt a zároveň je to i důkaz o její osobní důvěryhodnosti. Na reálných datech je ilustrováno současné využití různých prezentovaných strategií a jejich efektivita. Prezentovaný výzkum bere v potaz malý vzorek, a je proto nutno k výsledkům přihlížet s rezervou, což konečně přiznává i sama autorka. Nicméně i tento vzorek čtenáři umožní získat představu, jaké jsou současné trendy a rozdíly k přístupu k fundraisingu.

Mám-li shrnout základní pocit a hodnocení práce doktorandky Radky Proškové, musím vyzdvihnout její upřímnost a snahu přiblížit problematiku všem zájemcům. Z textu je patrná její vlastní zkušenost, stojí pevně nohama na zemi, nehledá zbytečně odborná slova, snaží se o srozumitelnost a přehlednost.

Troufám si tvrdit, že dizertační práce je jedinečným shrnutím svého druhu a bude dobře sloužit všem, kteří pojmu fundraising jako profesi. V laické veřejnosti stále převládá názor, že pro fundraising je nejdůležitější srdce a vlastní zapálení pro danou věc. Radka Prošková svým odborným pojednáním dokládá, že věcnost a profesionalita je pro výsledek přínosná. Řadu zkušeností a teoretických metod je možné předat, ale zároveň nikterak nelze podcenit vlastní kvality a osobní nasazení.

Jako vedoucí práce předložený text MgA. Bc. Radky Proškové **doporučuji** k obhajobě.

prof. Noemi Zárubová-Pfeffermannová

V Praze dne 4. srpna 2020